

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ १३४ ॥
 अनिर्देश्योऽग्रवपुषो देवस्यासत्यतेजसः ॥ सतद्विरुष्य भगवान्दिव्यं लोकेश्वरो धनुः ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति ॥ उत्सृष्टे वै महाभाग तस्मिन्नि
 पुवरे तदा ॥ १२ ॥ महानातं स्वरोऽद्यासीत्पुराणां पततां भुवि ॥ तान्सोऽसुरगणान् दग्ध्वा प्राक्षिपत्य श्रिमाणवे ॥ १३ ॥ एवं तु त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः ॥ म
 हेश्वरेण क्रुद्धेन त्रैलोक्यस्य हितैषिणा ॥ १४ ॥ स चात्मक्रोधजो वह्निर्हृत्पुत्रोऽन्यत्र निवारितः ॥ माकार्षीर्भस्मसाह्लोकानिति त्र्यक्षो ब्रवीच्चतं ॥ १५ ॥ ततः प्रकृतिमा
 पन्ना देवा लोकास्त्वथ र्षयः ॥ तुष्टुवुर्वाग्भिरग्न्याभिः स्थाणुमप्रतिमौजसं ॥ १६ ॥ तेनुज्ञाता भगवता जग्मुः सर्वे यथागतं ॥ कृतकामाः प्रयत्नेन प्रजापतिमुखाः सु
 राः ॥ १७ ॥ एवं स भगवान् देवो लोकस्रष्टामहेश्वरः ॥ देवा सुरगणाध्यक्षो लोकानां विदधेशिवं ॥ १८ ॥ यथैव भगवान् ब्रह्मालोकधाता पितामहः ॥ सारथ्यमक
 रोत्तत्र रुद्रस्य परमो व्ययः ॥ १९ ॥ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्येव पितामहः ॥ संयच्छतुहयानस्य राधेयस्य महात्मनः ॥ २० ॥ त्वंहिरुणा च कर्णा च फाल्गुना च वि
 शेषतः ॥ विशिष्टो राजशार्दूलनास्ति तत्र विचारणा ॥ २१ ॥ युद्धे त्वयं रुद्रकल्पस्त्वं च ब्रह्मसमो नये ॥ तस्माच्छक्तो भवान् जेतुं मच्छत्रूंस्तानि वासुरान् ॥ २२ ॥ य
 थाशल्याद्यकर्णो यं श्वेताश्वं कृष्णसारथिं ॥ प्रमथ्य हन्यात्कौंतेयं तथा शीघ्रं विधीयतां ॥ २३ ॥ त्वयि मद्रे शराज्याशाजीविताशातयैव च ॥ विजयश्च तथैवाद्यक
 र्णसाचिव्यकारितः ॥ २४ ॥ त्वयि कर्णश्च राज्यं च वयं चैव प्रतिष्ठिताः ॥ विजयश्चैव संग्रामे संयच्छाद्य हयोत्तमान् ॥ २५ ॥ इमं चाप्यपरं भूय इति हासं निबोध मे ॥
 पितुर्मम सकाशे यद्वाह्मणः प्राह धर्मवित् ॥ २६ ॥ श्रुत्वा चैतद्वचश्चित्रं हेतुकार्यार्थसंहितं ॥ कुरुशल्यविनिश्चित्य माभूदत्र विचारणा ॥ १७ ॥ भार्गवाणां कुले
 जातो जमदग्निर्महायशाः ॥ तस्य रामेति विख्यातः पुत्रस्तेजो गुणान्वितः ॥ २७ ॥ सती व्रंतप आस्थाय प्रसादयितवान् भवं ॥ अस्त्रहेतोः प्रसन्नात्मानियतः संयते
 द्रियः ॥ २८ ॥ तस्य तुष्टो महादेवो भक्त्या च प्रशमेन च ॥ हृदयं चास्य विज्ञाय दर्शयामास शंकरः ॥ महेश्वर उवाच ॥ राम तुष्टोऽस्मि भद्रं ते विदितं मे तवेप्सितं ॥
 कुरुष्व पूतमात्मानं सर्वमेतदवाप्स्यसि ॥ ३० ॥ दास्यामि ते तदास्त्राणि यदा पूतो भविष्यसि ॥ अपात्रमसमर्थं च दहंत्य स्त्राणि भार्गव ॥ ३१ ॥ इत्युक्तो जामदग्न्य
 स्तु देवदेवेन शूलिना ॥ प्रत्युवाच महात्मानं शिरसावनतः प्रभुं ॥ ३२ ॥ यदा जानाति देवेशः पात्रं मामस्त्रधारणे ॥ तदा श्शुश्रूष वेस्त्राणि भवान्मे दातुमर्हति ॥ ३३ ॥
 दुर्योधन उवाच ॥ ततः सतपसा चैव दमेन नियमेन च ॥ पूजोपहारबलिभिर्होममंत्रपुरस्कृतैः ॥ १३४ ॥